

ÖZMEN'ler, FIRAT'lar
OKUMAK, BÜYÜK ve GÜÇLÜ TÜRKİYE'NİN
İNŞASINA KATKIDA BULUNMAK İSTİYORLARDI;
ŞEHİT OLDULAR!

Dr. Gürbüz MIZRAK

**ÖZMEN'ler, FIRAT'lar
OKUMAK, BÜYÜK ve GÜÇLÜ TÜRKİYE'NİN
İNŞASINA KATKIDA BULUNMAK İSTİYORLARDI;
ŞEHİT OLDULAR!**

Dr. Gürbüz MIZRAK

ISBN: 978-605-83121-6-6

**Ankara
2017**

İÇİNDEKİLER

DEVLET OLMANIN GEREĞİ	2
TARİHE NOT DÜŞELİM	4
ÜLKEMİZİ KARIŞTIRIYORLAR.....	8
ÜLKÜCÜ ŞEHİT SÜLEYMAN ÖZMEN	10
Şehitlerimize Minnettarız.....	17
Niyazi Yıldırım GENÇOSMANOĞLU'nun SÜLEYMAN'ın Şehadeti Üzerine Yazdığı "Öz Menem" Ağıtı	20
Ülkücü Şehitler Anıtı Şehitler Listesi'nde Süleyman ÖZMEN'in isminin olduğu sayfa (Kızılcahamam/ANKARA) .	21
TARİH TEKERRÜR ETTİ, ÖZMEN'den 45 YIL SONRA BU DEFA FIRAT YILMAZ ÇAKIROĞLU	22
Şahadetinden Sonra Tezini Arkadaşı Tamamladı	28
Mahkeme Kararını Verdi	30
Yavuz KOCA'nın "Fırat Artık Kan Akar Ülküm Ne Yana Bakar" Şiiri.....	32
GEÇMİŞTEN DERS ALMALIYDIK	33
BUKALEMUNLAR ile KULLANICILARINI TANIMAK	34
GEREKİR.....	34
Osmanlı'da Millet Sistemi	36
Türkiye Mozaik mi?	38
KAYNAKLAR	42

DEVLET OLMANIN GEREĞİ

Vatandaşların can emniyeti ve eğitim-öğretin hakkı ile fikir hürriyeti, Devletin asli görevlerindendir. Bu görevleri yerine getirecek tedbirler zamanında alınmaz, fahiş ihmaller yapılır ise hem Ülke hem de vatandaşlar ağır bedeller öder. Şüphesiz bu bedellerin sorumluları Devleti temsil eden hükümetler, bunların yetkilendirdiği görevliler ve kuvvetler ayrılığı esasına göre yetkilendirilmiş diğer kurumlardır. Yaşanmışlardan ders ve gerekli tedbirlerin alınmaması, hataların tekrarlanması, sorumlularının kamu vicdanındaki mahkûmiyetlerini katbekat artırır.

Maalesef, hem geçmişte hem de günümüzde devlet olmanın gereği yeterince yerine getirilmemiş. Teröristlere, Ülkemizin bazı bölgeleri ve yükseköğretim kurumlarında alan açılmış. Oralarda kutsal egemenlik hakkı adeta teröristler/bölücülere bırakılmış, kalem tutan eller ve masum vatandaşlar bunların insafına terk edilmiştir. Bazı yüksek öğretim kurumlarında okumak isteyen öğrencilerin eğitim hakkının teröristler tarafından gaspına seyirci kalınmış, hatta katledilmeleri engellenememiştir. Güneydoğu'da vatandaşlarımız için güvenli ve huzurlu bir yaşam ortamı sağlanamamış. Bölücü terörün Ülkemizin bir bölümünü işgaline; mayınlarla, uzaktan kumandalı bombalarla ve bubi tuzaklarıyla donatmasına fırsat verilmiş. Oralarda vatandaşlarımıza cehennem hayatı yaşatılırken, yapılan kurtarma harekâtında da emniyet güçlerimizin ve askerlerimizin şehit zayıyatı artmıştır.

Ülkücüler, millî konulardaki hassasiyetleri nedeniyle terörün,

teröristlerin ve bunlara destek veren güçlerin her zaman hedefinde oldular. Kendilerini muhalif gören hükümetlerin ve partizan kadrolarının umursamazlıkları ve ihmallerinden dolayı zarar gördüler. Bunun sonucu Ülkücü hareket, 1960'lı yılların sonundan 12 Eylül 1980'e kadar pek çok yiğidini şehit verdi, günümüzde de maalesef şehit vermeye devam etmekte. 12 Eylül 1980 öncesini yaşayan, günümüzdeki olaylara şahit olan ve biraz da tarihe ilgi duyan biri olarak, bu günlere nasıl geldiğimizi ve yaşanan olayların nedenlerini anlatmak; ilk şehitlerimizden merhum Süleyman Özmen ile son dönemde bölücü terörün katlettiği şehit Fırat Yılmaz Çakıroğlu'nun hayatları ve şahadetlerinden kısa kesitler vermek istedim.

TARİHE NOT DÜŞELİM

Yaşanan olayların nedenleri 15. yüzyıla kadar uzanır. 15. asırda Rusya, Altınordu İmparatorluğu'na bağlı küçük bir prenslik iken, o tarihten itibaren devamlı Türk ülkelerini bir bir yutarak büyüdü. Altınordu'nun parçalanması sonrası ortaya çıkan Kırım, Kazan, Astrahan ve Sibir hanlıklarını yıktı. Kafkasya, İdil-Ural, Sibiryaya ve Orta Asya'yı işgal etti. Osmanlı aleyhine genişleyerek Yeşilköy'e kadar geldi. Hedefi Türk boğazlarını ele geçirip Akdeniz'e, dolayısıyla sıcak denizlere inmekti. Devamlı Türk Dünyası aleyhine büyüdü [1].

Osmanlı'nın çöküş yıllarında dönemin güçlü Avrupa devletleri;

- bir yandan Osmanlı üzerinde iktisadi ve siyasi açıdan nüfuz ve hakimiyet kurmak;
- diğer yandan Osmanlı idaresinde yaşayan Ermeniler dahil milletlere bağımsızlık vaat ederek onları isyana teşvik etmek

suretiyle, Osmanlı'nın parçalanma sürecini hızlandırmayı ve topraklarını aralarında paylaşmayı hedeflediler. Bunun için de, Hıristiyan tebaanın hak ve hukukunu koruma bahanesiyle Osmanlı Devleti'nin iç işlerine müdahalenin yollarını aramaya başladılar. Bu çerçevede Rusya, 1774 Küçük Kaynarca Anlaşması ile ilk olarak Osmanlı Devleti'nin içişlerine karışma hakkını kazandı ve Osmanlı Ortodokslarının hamiliği sıfatını elde etti

[1] Kadir **TOSUN**. Milliyetçi Ülkücü Hareket

[²].

Bu tarihten sonra, Sırp, Bulgar, Rum-Yunan ve Eflak-Buğdan'ın bağımsızlık arayışları ivme kazandı. Rusya, İngiltere ve Fransa'nın desteklemeleri sonucunda Yunanlılar 1829'da bağımsızlıklarını elde ettiler. Bu olay Osmanlı tebaasının diğer unsurlarını da Yunanlılar gibi bağımsız olma, devletlerini kurma yönünde ümitlendirdi. Bu dönemde Osmanlı tebaasına mensup bazı Ermeniler, Rusya'nın gözüne girerek hamiliğini kazanmak için, Osmanlı-Rus savaşlarında Rusya safında yer almaya başladılar. Oluşan yeni konjonktür sonucu 19. yüzyılın son çeyreğinden itibaren, Ermeni toplumunun Türk komşuları ve Osmanlı devleti ile ilişkileri gerginleşmeye başladı. Kısacası, Küçük Kayarca Anlaşması'yla Osmanlı Devleti'nin içerden dağıtılması süreci başlatılmıştır [³].

Rusya'nın Osmanlı Devleti üzerinde elde ettiği nüfuz, İngiltere ve Fransa'yı rahatsız etmişti. Osmanlı'dan benzer tavizler koparmak için Kırım Savaşı'na kadar beklemek durumunda kaldılar. Kırım Savaşı'ndan sonra 1878'de imzalanan Berlin Anlaşmasıyla, Rusya'nın yanında İngiltere'ye, Fransa'ya ve Almanya'ya da Osmanlı Devleti'nin işlerine karışma hakkı verilmiş ve Hıristiyan tebaayı kışkırtarak ayaklandırma fırsatı sağlanmıştır [⁴].

İngiltere ve Fransa, Rusların işgalini engelleyerek Osmanlı top-

[²] **Gürbüz MIZRAK.** 2015. Aldatılan Kimlik

[³] **Gürbüz MIZRAK.** 2015. Aldatılan Kimlik

[⁴] **Gürbüz MIZRAK.** 2015. Aldatılan Kimlik

raklarını Ruslara kaptırmamak için, 1856 Paris Anlaşmasıyla Osmanlı Devletinin sınır güvenliğinin garantileri altında olduğunu deklere etmişlerdi. O şartlarda İstanbul ve Çanakkale Boğazları yoluyla sıcak denizlere inme umudunu kaybeden Rusya, Basra Körfezi üzerinden sıcak denizlere ulaşmayı planladı, bu çerçevede;

- Fırat boylarına Rus-Kazakları ile Mujikleri yerleştirme,
- buraları Ruslaştırıp İskenderun limanı ile Basra Körfezine çıkma stratejilerini uygulamaya koydu;
- bu bölgede meskûn olan Kürtlerden farklı bir etnik grup oluşturma ve bunları kendi amaçları için yönlendirip kul lanma projelerini başlattı [⁵].

Rusya'dan sonra Fransa, İngiltere ve ABD de emperyalist hedefleri için Ermeniler ve Kürtlerle ilgilenmeye başladılar.

Batılı emperyalistler; son dönemlerinde Osmanlıyı bölmek için önce din unsurunu kullanarak hıristiyan tebaasını (Sırp, Bulgar, Yunan, v.s.) ayaklandırdılar, sonra da milliyet unsurunu kullanarak Türk olmayan müslümanları (Arapları) kışkırttılar. Bu şekilde Devletimizi parçaladılar. Türkleri, Anadolu'dan atma projeleri (Şark Meselesi) kapsamında Osmanlıya Sevr Anlaşmasını dayattılar. Türk Milleti bu dayatmaya baş kaldırdı. Gazi Mustafa Kemal Paşa önderliğinde verdiği mücadeleyle işgalciler ile onların yabancı ve yerli işbirlikçilerini yendi. Türkiye

[⁵] **Ali Tayyar ÖNDER**. 2012. Türkiye'nin Etnik Yapısı

Cumhuriyetini kurdu [6].

Emperyalistler Lozan'da ileriye dönük planlarında kullanacakları yeni etnik gruplar oluşturma için özbeöz kardeşlerimiz, akrabalarımız, komşularımız, vatandaşlarımız, bizimle etle tırnak gibi olan Kürtlerin "azınlıklar grubuna dâhil edilmelerini" şiddetle savundular.

Cumhuriyet döneminde Ülkemizi en fazla etkileyen hususlar bölücü isyanlar, dış kaynaklı manüplasyonlar ve yabancı ideolojilerdir. Cumhuriyetimizin kuruluşunu takip eden yıllarda emperyalistler; devletimizi istikrarsızlaştırma, zayıflatma, iç meselelerle meşgul etme ve dış meselelere (Misakî Milli Sınırlarına ulaşmaya) zaman ayıramamasını sağlama amaçlarıyla suni etnik gruplar (ırki ve dini unsurlar) oluşturma ve bunları amaçları doğrultusunda kullanma planlarını, kandırdıkları/satın aldıkları çevreler vasıtasıyla uygulamaya koydular. Bu dönemde Ülkemizde etnik ve dinsel temelli iç isyanlar çıkarıldı.

Dünyanın ideolojik olarak batı ve doğu bloklarına ayrıldığı dönemde, içinde yer aldığımız batı bloğu yaptığı manüplasyonlarla Türkiye'yi kontrolü altında tutmaya çalışırken, doğu bloğu da kendine bağlı gruplar oluşturma ve bunlar vasıtasıyla Ülkemizi işgal etme planlarını uyguluyordu. Bu suretle iki bloklu Dünya döneminde Ülkemiz adeta iki kutbun mücadele alanı haline getirildi, insanımız birbirine karşı kullanıldı, potansiyelimiz ve enerjimiz iç kavgalarla harcattırılarak kalkınmamız yavaşlatılıp, engellendi.

[6] **Gürbüz MIZRAK**. 2015. Aldatılan Kimlik

ÜLKEMİZİ KARIŞTIRIYORLAR

Gençliğimizin bir kısmının kandırılmasında kullanılan Marksizm; milleti, devleti, dini, aileyi ret ve inkâr eden; insan mizacı ile bağdaşmayan, teoride gösterdiği ve öngördüğü hedefler ile gerçek yaşamın uyuşmadığı bir ideolojidir. Bu ideolojinin “**Artık Değer Teorisi**” ile Sultan Galiyev ve Turar Riskulov’un “**Ezilen Ulus Milliyetçiliği**” tezleri, Rus ve Çin teokrasileri altında inim inim inleyen işçilere, köylülere ve esir milletlere çok çekici gelmişti. Bu sayede Rus ve Çin komünistleri taraftar kazanarak ülkelerinde teokratik yönetimleri yıkıp idarelerini kurdular. Daha sonraları romantik söylemlerle “**sosyalizm**” adı altında sevimli gösterilen Komünizmin, Komünist Partiler diktatörlüğünde devlet kapitalizmi, Rus ve Çin emperyalizminin paravanı ve sömürü aracı olduğu görüldü [7].

Rus ve Çin beşinci kolları tarafından organize edilen programlarla komünistler üniversite gençliğimizin arasına sızmayı, komünizm propagandasıyla bir kısım gençler üzerinde etkili olmayı, bunlardan propaganda grupları oluşturmayı başardılar. Bunlar “*Kahrolsun emperyalizm*” diyorlardı; ama “*Rusya’nın, Çin’in Türkistan’da ne işi var?*” demiyorlardı. “*Lenin Taşkent’te, Almatı’da ne yapıyor; Mao Kaşgar’da, Urumçi’de ne arıyor?*” demiyorlardı. “*Tam bağımsız Türkiye*” diye bağıryorlardı ama yaptıkları eylemlerin nihai sonucu Türkiye’yi Rusya’ya, Çin’e peyk yapmaktı [8].

[7] Kadir **TOSUN**. Milliyetçi Ülkücü Hareket

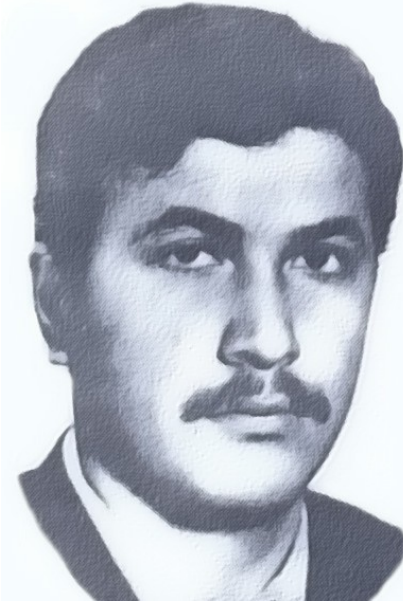
[8] Kadir **TOSUN**. Milliyetçi Ülkücü Hareket

Avrupa'da 1960'lı yılların sonunda başlatılan ve bazı haklı talepleri ihtiva eden gençlik hareketleri, komünist gruplar tarafından organize şekilde Ülkemize sıçratıldı. Marksist gruplar bazı öğrenci taleplerini öne sürerek Üniversite işgallerine ve dersleri boykota başladılar. Eylemlerini daha da ileri götürerek üniversiteleri tamamen ele geçirmeye, yurtları ve mahalleleri işgal etmeye, her yerde terör estirmeye başladılar. Milliyetçi fikirlere sahip öğrencilere üniversitelerde okuma ve yurtlarda barınma hakkı tanımadılar. İş, kendileri için rakip gördükleri öğrencileri darp etmeye hatta öldürmeye kadar götürdüler. Bu grupların yurt baskınları, fakülte işgalleri ve boykotları, sopalı ve silahlı saldırıları, bombalamaları; karşı grup diye niteledikleri milliyetçi öğrencileri esir almaları, engizisyon misali kurulan halk mahkemelerinde yargılamaları, hapsetmeleri, işkence odalarında işkenceye tabi tutmaları olağan haline geldi.

Öğrencilerin can emniyetini sağlaması ve eğitim hakkını koruması gereken hükümet; tüm bunlar olurken sade seyirci kaldı, *"polis üniversiteye giremez"* teranesine çanak tuttu. Oluşturacak kargaşa ortamı; insanımızın birbirine karşı kullanılmasına, kalkınma için sahip olduğumuz genç nüfusun ve enerjisinin iç kavgarlarla harcanmasına neden oluyordu. Bu ise gelişmemizi engellemek ve Ülkemizi kendi kontrollerinde tutmak isteyen güçlerin ekmeğine yağ sürüyordu. Acaba, olaylar karşısında vurdumduymaz olan hükümet dış güçlerin güdümünde mi idi?

ÜLKÜCÜ ŞEHİT SÜLEYMAN ÖZMEN

O günlerde Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi öğrencisi olan Süleyman Özmen, her türlü olumsuzluğa rağmen bir grup arkadaşı ile Dışkapı semtindeki üniversite yurdunda barınmaya devam etmektedir.

Şehit Süleyman Özmen

Aslen Çorum'un Sungurlu ilçesinden olan Süleyman, 1948 İstanbul doğumludur. Babasını küçük yaşta kaybetmiş, yetimdir. Annesi Emine Hanım ve kız kardeşi ile Sultanahmet'te mütevazı bir evde yaşıyordu. Annesi ailenin nafakasını çalıştırdığı bir bakkal dükkânıyla temin ediyordu.

Süleyman'ı çevresindekiler muti, sevecen, cana yakın ve vefalı biri olarak tarif etmiştir. Annesi Emine

Özmen ise şöyle anlatmıştı: *"Oğlum Süleyman yetim büyüdü; ama kendini çok iyi yetiştirdi. Tanıyanlar tarafından çok sevilirdi. İlkokulu bitirmeden Kur'an'ı hatmetmişti. Akşam karanlık çökmeden evde olurdu. Derslerini yapar, dizimin dibinde güzel sesi ile Kur'an okurdu."*

Manevi değerlerine sıkıca bağlı olan Özmen, boylu poslu, yakışıklı bir delikanlıydı. İstanbul'u çok severdi. Ancak Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi'ni kazanmıştı. Üniversite tahsili için annesinden aldığı helallikle 1966 yılında Ankara'ya gitti. Ankara'daki anne, kardeş ve İstanbul hasreti; tanışıp çok sevdiği arkadaşları ve okumaya olan düşkünlüğüyle yerini mutluluğa dönüştü. Lâkin Süleyman için güzel günler çabuk geçti. Ankara o eski güzelliğini kaybetti. 1968 yılının bahar aylarında öğrenci hareketlerinin başlaması ile üniversite yılları, birçok milliyetçi genç gibi, Özmen'in üzerine de bir karabulut gibi çöktü.

Bir gece Dışkapı semtindeki üniversite yurdunun arkasındaki meydanda komünist militanların milliyetçi bir genci sıkıştırdığını gören Süleyman, hiç tereddüt etmeden olaya müdahil oldu ve arkadaşını kurtardı. Bu olayın Süleyman'ın başına dert açacağından endişelenen dört arkadaşı, kısa bir süre sonra Süleyman'ı da yanlarına alarak yurttan ayrıldı ve eski Ziraat Mahallesi'nde fakülteye yakın bir binanın dördüncü katına taşındılar.

Geneli fakir aile evlatları olan milliyetçi öğrenciler; - hükümetten ümitlerini kestikten sonra- üniversiteler ile yurtlarda eğitim ve barınma haklarını koruma, can güvenliklerini sağlama, anarşistlerin vereceği zararlara mani olma ve Ülkenin emperyalizme peşkeş çekilmesine engel olma için bir araya gelmeye, organize olmaya başladılar. İlk eylemlerinden biri, buldukları yurt bloğunda komünistler tarafından kuşatılmış, adeta muhasara altına alınarak açlığa ve susuzluğa mahkûm edilmiş arkadaşlarını kurtarmak idi.

Şimdilerde İl Millî Eğitim Müdürlüğü binası olan Yüksek Öğretmen Okulu yurtları komünist öğrenciler tarafından işgal edilmiş, bir bloğa sığınan ve kendilerini savunan milliyetçi öğrenciler işgalci grup tarafından kuşatılıp muhasaraya alınmıştı. Muhasara altındaki milliyetçi öğrencilerin durumu emniyet teşkilatı tarafından biliniyor fakat kurtarılmaları için müdahale yapılmıyordu. Açıkçası, emniyet teşkilatı, bir grup zorba tarafından insanların kuşatma altında tutulmasına, açlığa ve susuzluğa terk edilmesine göz yumuyordu. İnanılacak gibi değildi.

Milliyetçi öğrenciler arkadaşlarını komünistlerin kuşatmasında açlığa ve susuzluğa terk edemez, onların hayatlarını riske atamazlardı. Arkadaşlarını bu kötü durumdan kurtarmaları gerekiyordu. Bir kurtarma planı yaparak farklı yurtlar ve evlerde kalan ulaşabildikleri arkadaşları ile haberleşmeye başladılar.

Süleyman ve dört arkadaşı kaldıkları evde düzenlerini kurmuşlar, kendi aralarında iş bölümü yapmışlardı. Arkadaşlardan en büyüğü ve tecrübelisi S.M.Ş. gruba ağabeylik yapar, mütevazî bütçeleri ile evi geçindirir, M.A. yemekleri pişirir, S.E. evin temizliğinden sorumlu, N.A. da bulaşıkları yıkardı. Süleyman'a da sofrayı kurmak, kaldırmak ve çay servisi yapmak kalmıştı. Evde ders çalışmanın yanında Ülke meseleleri konuşulur, S.M.Ş. tarafından millî ve dini konularda sohbetler de yapılırdı [9].

Muharrem orucunun tutulduğu günlerdi. Oruçlu idiler, evde iftarı bekliyorlardı. İftar için M.A. hangi yemeği yapacağını düşünüyordu. Süleyman, S.E.'ye yaklaştı ve onun duyacağı kadar

[9] Şehit Süleyman Özmen'in arkadaşları ile görüşmeler

bir sesle, S.M.Ş'yi göstererek;

- *“Abi! Tasarruf edeceğimiz diye bizi kuruttu. Yarım kilo kıyma alalım da kuru fasulye pişirelim, karnımız doysun.”* dedi.

O sıra kapı çalındı, içeriye okuldan arkadaşları B.C.Ö. girdi. Yüzü kaygılı ve üzüntülü gözüküyordu. B.C.Ö.;

- *“Komünistler Yüksek Öğretmenin yurtlarındaki arkadaşları bir bloğa sıkıştırmışlar. Arkadaşlar orda aç, susuz mahsur kalmış. Onları kurtarmaya gideceğiz. Yemek hazırlamayın. İftarı Türk Ocağı'nda yaparız.”* dedi.

Önce Türk Ocağına oradan da Beşevler'deki İlahiyat Fakültesine intikal edildi. İftar vakti gelmişti fakat iftar edecekleri yemekleri yoktu. Etrafta ekmek, zeytin dâhil ne buldularsa atıştırdılar, nefislerini buldukları ile körlediler. Yapılan organizasyona göre gruplar oluşturuldu. Süleyman'ın grubu, mensubu olduğu Ziraat Fakültesi öğrencileriydi. Her bir grubun nöbet tutacağı saatler ve kurtarma planında kimlerin hangi yerleri alacağı belirlenmişti. Süleyman'ın grubu gece nöbetini tamamla-
mış merdivenden iniyordu. Süleyman atik bir şekilde merdiven korkuluğundan kaydı yanına ulaştığı S.E.'ye;

- *“Abi, vurulursam şehit sayılır mıyım?”* dedi.

18 Mart gününün sabah namazı birlikte kılındı ve dualar edildi. Başkanlarının idaresindeki gruplar harekete geçti. Şimdi, Gazi Hastanesi olan arsadan geçilerek yurtlara yönelendi. Süleyman'ın grubunun hedefi, sınıf arkadaşları olan M.Ö. ve Z.E.'nin yurttan mahsur kaldığı bölümdü. Yurtlara yaklaşılmıştı ki birden yoğun taş ve kurşun yağmuruna tutuldular. Grubun en önünde A.G. ve H.D. vardı. Süleyman bu iki arkadaşının arasındaydı.

Birden geriye kaykılarak düştü, vurulmuştu. A.G., H.D., S.M.Ş. ve M.D. Süleyman'ı tuttular kaldırmaya çalıştılar. Süleyman, S.M.Ş.'ye;

- *“Ayaklarım tutmuyor abi.”* dedi.

Tam o sıra yurtlardan atılan bir taş yüzüne isabet etti. Yüzü kan içinde kaldı. Arkadaşları Süleyman'ı kaldırıp taşımaya başladılar. İşgalci öğrencilerin kontrolündeki kız yurtlarının önünden geçiyorlardı ki, yurtlardaki kızlar *“Pis Faşistler”* diye bağırarak; bardak, çatal ve kaşık olmak üzere ellerine ne geçirdilerse yaralı Süleyman ve onu taşıyan arkadaşlarına fırlatıyorlardı. Süleyman, arkadaşlarının kollarında caddeye kadar taşındı. Yoldan geçen araçlara el kaldırıyorlar, ama araç sürücüleri belki de korkup çekindiklerinden durmuyorlardı. Nihayet bir tanesi durdu. Arkadaşları Süleyman'ı bu araca bindirip S.E., N.A. ve M.K.'a emanet ettikten sonra kurtarma harekâtına döndüler. Harekât hedefine ulaşmış, mahzur kalan arkadaşlar kurtarılmıştı, ama pek çok yaralı vardı.

Süleyman'ın bindirildiği araç hızla Numune Hastanesine doğru yol alıyordu. Şehit olacağını hisseden Süleyman *“Allah! Allah!”* diye niyaz ediyor, arkadaşları üzüntülerini ve kaygılarını belli etmemeye çalışarak bir an önce hastaneye ulaşılması ve Süleyman'ın hayatta kalması için içlerinden dualar ediyorlardı. O sıra Süleyman, S.E.'ye

- *“Abi şehit olursam, Anneme hakkını helal etmesini söyle.”* dedi.

Hastaneye ulaşılmıştı. Süleyman, hastanenin *“Acil”*ine alınmış-

tı, arkadaşları başındaydı, ama doktorlardan fazla ilgilenen yoktu. İlk etapta bir tanıdık bulunmaya çalışıldı ama bulunamadı. Acılar içinde kıvranan Süleyman, hastanede çalışan F.K. hemşiresinin ismini S.E.’nin kulağına fısıldadı.

- *“Abi, F.K. hemşireyi sorun, burada ise bize o yardımcı olur” dedi.*

Araştırıldı, F.K. hastanede değil, nöbet izindeydi. Kendisine ulaşıldı. F.K. derhal hastaneye, Süleyman’ın yanına geldi. Süleyman’ın halini gördüğü an üzüntüsü yüzünden anlaşılıyordu. Süleyman’ın şahadetine kadar hiç yanından ayrılmadı, fedakâr bir yavuklu şefkatiyle Süleyman için elinden gelenin fazlasını yaptı.

Süleyman ağır yaralıydı, kurşun karaciğerini parçalayıp omuriliğine saplanmıştı. Her geçen zaman hayati riski artırıyordu. Ama “Acil”de tutulan Süleyman’a ciddi bir tıbbî müdahale yapılmıyordu. Arkadaşları ve F.K.’nin gözleri önünde eriyor, anbean ölüme yaklaşıyordu. S.E., hastanede bir tanıdığına rastladı. Sohbet sırasında ona Süleyman’ın durumundan bahsetti ve onun vasıtasıyla uzman cerraha ulaşıldı. O andan itibaren hastanede Süleyman’la ciddi olarak ilgilenmeye başladılar. Beş günlük hayat mücadelesinin ardından, 1970 yılı 23 Mart’ının Pazar’ını Pazartesi’ye bağlayan gecesi sabahında, 22 yaşında, hayatının baharında şehitlik mertebesine ulaştı [¹⁰].

[¹⁰] Şehit Süleyman Özmen’in arkadaşları ile görüşmeler

Anne Emine Özmen, şehit evladının mezarı başında.

Süleyman Özmen'in vefatının ardından Ziraat Fakültesi'nde büyük bir tören yapıldı. Törende Ziraat Fakültesi Dekanı, MHP Genel Başkan Yardımcısı ve Ankara Ülkü Ocakları Birliği Genel Başkanı konuşmalar yaptılar. Sonrasında arkadaşlarının omuzlarında Hacı Bayram Camii'ne getirilen Özmen'in, cenaze namazı kılındı ve yine arkadaşlarının refakatinde İstanbul'a uğurlandı. Gece 23:30 sularında İstanbul'a ulaşan Özmen'in tabutu kendisi için hazırlanan yere kondu. Sabaha kadar tabutun başında ülküdaşları nöbet tutarken, diğer taraftan Yüksek İslam Enstitüsü öğrenciler Kur'an-ı Kerim okudu. İstanbul'da da gerçekleştirilen törenlerin ardından Eyüp Sultan mezarlığına defnedilen Özmen, Türk-İslam Ülkücüleri'nin kutlu şehitleri arasına katıldı.

Şehitlerimize Minnettarız

Ülkücüler sadece büyük ve güçlü bir Türkiye istiyorlardı. Anne ve babalarının fedakârlıkla onlara sağladığı imkânları en iyi şekilde değerlendirecek, okullarını başarıyla tamamlayacaklar, meslek sahibi olacaklar, ülkeye ve millete hizmet edeceklerdi. Vatan ve millet sevgisini her şeyin önünde ve üstünde tutuyorlardı.

Ülkücüler şehitlerini anarken.

Olayların başlangıcında üniversitelerde öğrencilerin can emniyetini sağlaması ve eğitim haklarını koruması gereken hükümetler, bu hakların gaspına seyirci kalmıştı. Bu hakların korunması için başlatılan ülkücü mücadele, adeta dış güçlerin güdümüne giren hükümetlerin vurdumduymazlığı ve gafleti sonucu, “*milletin ve vatanın savunulmasına*” evrilmişti. Hükü-

metlerin görevlerini yapmaması; Ülkü Ocakları Birliğini bütün milliyetçi gençliği teşkilatlandırmak, yurt çapında bir milli müdafaa hattı kurmak, bölücü akımlara ve komünizme karşı mücadele etmek zorunda bıraktı. O dönemde başta Ruhi Kılıçkiran, Süleyman Özmen, Yusuf İmamoğlu ve Dursun Önkuzu olmak üzere şehitler verildi. Allah (C.C.) hepsine rahmet etsin.

Ülkücüler şehitlerinin annesini hiç yalnız bırakmadılar.

Hükümetler görevlerini yapsalardı, kalem tutan eller hiçbir zaman kendini savunmak zorunda kalmayacaklar, mesleklerinde uzmanlaşarak Ülkeye hizmet edeceklerdi. Ülkemiz; kalkınacak, çağdaş milletler seviyesinin en üstelerdeki yerini alacak, başta Türk-İslam Âlemi olmak üzere, insanlığa örnek olacaktı.

Büyüklerimizin “*verilen şehitler sayesinde Türkiye’nin komünist emperyalizm tarafından işgalinin engellendiği, en azından Ülkemizin bir Afganistan durumuna düşmediği*” söylemleri bize teselli oldu. Bu gün, aksak topal bir demokrasimiz olsa da, sahip olduğumuz iyi şeyleri şehitlerimize borçluyuz. Onlara minnettarız. Makamları cennet olsun.

Niyazi Yıldırım GENÇOSMANOĞLU'nun SÜLEYMAN'ın Şehadeti Üzerine Yazdığı “Öz Menem” Ağıtı

Öz menem! ... Öz menem! ...
Onlar kabuk...öz menem!..
Sen yelde savrulan kül..
Yüreklerde köz menem!..

Ülkü uğruna şehid
Men Süleyman Özmen'em!..

Ne Kafkasya ne Prut
Şu bin yıllık anayurt!
Kurşunlanan bir Bozkurt,
Çıkarılan göz menem!..

Dinmez gönül sancımız,
Derinleşir acımız...
Alınmazsa öcümüz
Dövülecek diz menem!...

Ok bir kez çıktı yaydan...
Geçtik düğünden, toydan...
Şimdi hep meydan meydan...
Söylenecek söz menem!...

Bitsin bu kızıl oyun!..
Açılsın bahtı ay'ın!..
Altay' da kurultayın
Toplandığı güz menem!...

Vur Bozkurt'um! ! . Vur tilkiye...
Vur.. kurtulsun Türkiye...
Sizi büyük ölküye
Götürecek iz, menem!...

Ülkü uğruna şehid
Men Süleyman Özmen'em!

Ülkücü Şehitler Anıtı Şehitler Listesi'nde Süleyman ÖZMEN'in isminin olduğu sayfa (Kızılcahamam/ANKARA) ^[11].

SEYFETTİN GÜNAY	13.11.1979	KARS	SÜLHİ AKSOY	08.06.1980	HATAY
SEYFETTİN GÜNDÜZ	23.05.1980	ADANA	SULTAN KARALI	11.07.1980	RİZE
SEYFETTİN PETEK	30.11.1979	UŞAK	SUPHİ ALMAS	16.03.1980	URFA
SEYFETTİN YILDIZ	04.05.1980	ANKARA	SÜLEYMAN ASLAN	19.06.1978	İSTANBUL
SEYFİ DOĞAN	17.05.1979	İSTANBUL	SÜLEYMAN AYDOĞAN	23.12.1978	KMARAŞ
SEYFİ GÜLER	24.09.1978	İSTANBUL	SÜLEYMAN BORAN	20.04.1979	ADANA
SEYFULLAH BULUT	01.12.1975	İSTANBUL	SÜLEYMAN ÇOLAK	19.07.1979	İSTANBUL
SEYFULLAH EKŞİOĞLU	16.06.1978	İSTANBUL	SÜLEYMAN GONCA	01.07.1980	DENİZLİ
SEZAI GÜNDOĞDU	01.10.1980	ORDU	SÜLEYMAN GÜLŞEN	27.05.1980	İSTANBUL
SEZAI GÜNGÖR	04.10.1979	ORDU	SÜLEYMAN KOMEKÇİ	04.09.1980	ADANA
SEZAI UÇAR	17.05.1979	MANİSA	SÜLEYMAN ÖZMEN	23.03.1978	ANKARA
SİDDİK ÇOKMEZ	30.08.1980	ANKARA	SÜLEYMAN SAMİ ÖZER	09.08.1980	ANKARA
SİDDİK GÜLBEK	10.09.1980	ANKARA	SÜLEYMAN TOPAK	26.11.1979	KAYSERİ
SİRRİ GÜRSOY	13.05.1979	ANKARA	SÜLEYMAN TÜMAY	08.10.1978	ANKARA
SİTKİ AKTURAN	09.04.1979	BALIKESİR	SÜLEYMAN YILMAZ	12.08.1979	İSTANBUL
SİTKİ AYDIN	10.07.1977	ANKARA	ŞABAN AKBAŞ	21.01.1979	İSTANBUL
SİTKİ KAVIŞLI	19.05.1980	BURDUR	ŞABAN ALİ TERZİBAŞ	01.02.1980	İSTANBUL
SİTKİ YILMAZ	20.01.1980	KARS	ŞABAN BOZKURT	17.04.1977	AYDIN
SİMAVİ CETİN	17.05.1979	İSTANBUL	ŞABAN ÇEVİK	06.04.1979	ÇANKIRI
SİNAN GÜVEN	01.05.1978	İSTANBUL	ŞABAN EĞİLİ	13.06.1979	SAMSUN
SİNAN KOÇA	17.03.1978	İSTANBUL	ŞADİ YILMAZ	06.01.1978	ELAZIĞ
SİNAN SAVAŞ	12.01.1977	SİMS	ŞAHAP ESEN	09.09.1980	ESKİŞEHİR
SİNAN YAVUZ	13.02.1980	İSTANBUL	ŞAHAP ÖZELÇİ	23.06.1980	MALATYA
SİTEMKAR BAŞBOĞA	02.05.1976	İSTANBUL	ŞAHİN BİNGÖL	23.12.1979	ANKARA
SUAT KILIÇARSLAN	23.11.1978	KMARAŞ	ŞAHİN BUYSUKBİLEN	19.01.1978	KONYA
SUAT KURŞAT	22.03.1977	İZMİR	ŞAHİN DEMİRKAYA	15.03.1979	TOKAT
SUAT ÖLMEZLİ	---	TUNCELİ	ŞAHİN EKERBİÇER	17.10.1980	ADANA
SUBAY ÇİFTÇİ	25.07.1978	HATAY	ŞAKİR BALTA	20.11.1979	UŞAK

Ruhları Şâd Mekânları Cennet Olsun.
Ruhlarına El-Fatihâ

[¹¹]Kızılcahamam Kemalpaşa mahallesinde (Kızılcahamam çıkışı, ana yol Gerede istikameti, sol tarafta). 27 Mayıs 2011 tarihinde açıldı. Beş bin m² alana inşa edilen anıtta ülkücü şehitlerin isimleri, 27 metre yüksekliğinde beton üzerinde Türk bayrağı ve üç hilalden oluşan küre, namazgâh, abdesthane ve mesire alanı yer almaktadır.

TARİH TEKERRÜR ETTİ, ÖZMEN'den 45 YIL SONRA BU DEFA FIRAT YILMAZ ÇAKIROĞLU

Fırat, Akşehirli anne ve babanın 1 Ocak 1991'de doğan tek

**Şehit Fırat Yılmaz
Çakıroğlu**

evlatları... Öğretmen annesinin tayininden dolayı 6 sene Diyarbakır'da kalmış, ilkokulu orada okumuştur. Kürt arkadaşları ile çok iyi anlaşır, Kürtleri ayırmazdı. O sadece bölücü terör örgütü PKK ile yandaşlarına karşıydı. Orta öğrenimini Almanya'da, Liseyi ise Akşehir'de tamamladı. Üniversite sınavlarına girdi. Okumayı sevmesi ve tarihe olan merakı nedeniyle Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü'nü seçip buraya kayıt oldu. Derslerinde başarılı ve bölüm birincisiydi. Oku-

lunu bitirmek üzereydi. Ege Üniversitesi Eğitim Fakültesi'nde öğretmenlik hakkı alabilmek için "Pedagojik Formasyon" dersleri alıyordu.

Çözüm Süreci denilen dönemde PKK'ya alan açılmış ve bundan yararlanan PKK da güçlenmişti. Fırat'ın öğrencisi olduğu Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi, PKK yuvası haline getirildi. Terör kamplarında eğitilmiş militanların öncülüğündeki PKK'lılar fakülte duvarlarına Apo afişleri asıyor, Öcalan'ı öven sloganlar

yazıyor, kampusta stantlar açarak terör örgütü propagandası yapıyor, üniversite içinde ‘şenlik’ adı altında eylemler düzenleyerek öldürülen teröristlerin posterlerini ve PKK’nın sözde bayraklarını taşıyor, öğrencilere baskı yapıyorlardı. Kantinlere ve koridorlara, terör örgütünü savunan Kürtçe ve Türkçe sloganlar yazılıyordu. Türk Bayrağı ve Atatürk resmi içeren afişler, PKK’lılar tarafından yırtılıyordu.

Okulda panolara PKK’nın her hangi bir tutumunu eleştiren yazı asmak yasaktı. Buna cesaret edenler darp edilmekte, satır ve döner bıçaklarıyla kovalanmaktaydı. Koskoca Ege Üniversitesi PKK tarafından ele geçirilerek terör kampına çevrilmişti. Üniversite bilim yuvası ve ifade özgürlüğünün olduğu yer olmaksızın çıkarılıp, terör yuvası haline getirildi. PKK’lılar farklı fikirlerin ifade edilmesine izin vermemekte; özellikle milliyetçi fikirlerin ifade edilmesini terör yoluyla engellemekteydiler. 1970’de olduğu gibi, tüm bu olaylara üniversite yönetimi ve polis, ya boyun eğmekte ya da göz yummaktaydı. Terör ve teröristler teşvik görürken; fakültede huzur ortamında okumak isteyen öğrenciler, tedirgin ve âdete esaret hayatı yaşamaktaydılar.

Tarih Bölümü öğrencileri ve öğretim üyeleri; *“bölümün duvarlarının PKK, YDG-H vb. grupların afişleri ve sloganlarıyla donatılmış olduğunu, ülkücü görüşte olan öğrencilerin sınavlara dahi girmekte zorlandıklarını, buna karşılık rektörlük ve üniversite yönetiminin hiçbir tedbir almadığına”* dikkat çekmişler; ancak bir sonuç alamamışlardı.

Fırat ve bir grup arkadaşı tüm bu olaylara göz yummamış, haksızlıklara, boyun eğmemişlerdi. Vatansever gençler olarak harekete geçmişler, ülkü ocakları mensupları olarak da, tüm yurtseverleri birleştirici bir rol oynayarak diğer duyarlı gençlerle dayanışma içinde demokratik mücadele vermeye başlamışlardı.

Grup lideri de olan Fırat iki yıldır PKK tarafından tehdit ediliyor ve bu örgütün hedef listesinin en başında yer alıyordu. Fırat, yazılı bir dilekçe ile Rektörlüğe başvurarak *“PKK’lıların dışarıdan destek alarak üniversite öğrencileri üzerinde baskı kurduğunu, bunun Üniversitenin güvenlik zafiyetinden kaynaklandığını, PKK’lıların illegal eylemlerine karşı herhangi bir hukuki yaptırım uygulanmadığını dile getirmiş; tehdit edildiğini, can güvenliğinin olmadığını bildirmiş ve önlem alınmasını istemiş”*; maalesef her hangi bir cevap alamamıştı. Arkadaşlarıyla birlikte emniyete de durumu bildirmişler, buna karşılık emniyet yetkilileri *“rektörlüğün kendilerine izin vermediği için olaylara müdahale edemedikleri”* teranesini söylemişlerdi. Neticede yapılan girişimlerden bir sonuç çıkmamış, gerek okul idaresi gerekse emniyet teşkilatı gerekli önlemleri almamışlardı.

Bu hukuk mücadelesinden rahatsız olan PKK’lılar, Fırat’ı, posterlerini okulun sınıflarına asıp üzerlerine çarpı işaretleri koyarak, sosyal medyada fotoğrafını paylaşarak açıkça hedef göstermeye başladılar. Ege Üniversitesi'nde 2015 yılı gergin geçiyordu. Okulda örgüt mensupları, Ege Üniversitesi'ni adeta terör kampına çevirmişlerdi.

Fırat başarılı bir öğrenci olarak bölümünü birincilikle bitirmiş, formasyon alıyordu. Formasyon derslerinde devamlılık mecburiyeti vardı. Ama PKK'lılar onun derslere girmesini engelliyordu. Fırat, 18 Şubat'ta derse gitmişti. En önde oturmuştu. Arkada oturan 5-6 PKK'lı Fırat'a laf atmış. Fırat, *"Beyler burada ders dinlemeye geldik, burası yeri değil"* deyince, onlar *"Dön ulan önüne, biz burada istediğimizi yaparız"* diye karşılık verince, çıkan tartışma dersi veren hocanın araya girmesi ile son bulmuştu. Ders çıkışında bu PKK'lılar dışarıda bekleyen arkadaşlarıyla birleşerek 10 kişilik bir grup oluşturup Fırat'ı darp ettiler.

Fırat derse devam edemez ise devamsızlıktan dolayı okuldan atılacaktı. 2015'in 20 Şubatı Cuma günü bir grup arkadaşıyla bölümündeki dersin yapıldığı salona gitti. Bu sıra onu gören okulun güvenliğinden bir kişi ^[12] PKK'lı gruba *"Fırat Çakıroğlu ve arkadaşları kampüse girdi, hazırlıklı olun"* diye haber vermişti.

PKK'lılarca saldırı önceden planlanmış, okulun arka kapısı kapatılmış, ön kapıda pusu kurularak, buraya çıkmak için yönelen Fırat ve arkadaşları fakültenin yanındaki kafeteryanın içine çekilerek, pusuya düşürülmüşlerdi. Çıkan arbedede Fırat, PKK'lı grubun bıçaklı saldırısına uğradı, bacağından yaralandı. Aort damarı kesilen Fırat'a, yaklaşık yarım saat herhangi bir müdahalede bulunulmadı. Zamanında müdahale edilseydi, ölümcül bir yarası yoktu. Ama Ege Üniversitesi gibi bir yere, İzmir'in göbeğine ambulans bir türlü gelmemiş, arkadaşlarının polis

[12] Bu durum "okulun güvenliği"nin de PKK'lılara emanet edildiğinin bir göstergesi.

otosuna bindirip götürme isteği, polis tarafından inatla reddedilmişti. Ve Fırat kan kaybından dolayı can vermişti.

şehidin uğurlanışı [13]

Fırat Yılmaz Çakıroğlu ailesinin tek evladıydı. Mert, yiğit, vatanını ve milletini seven, gelecek vadeden bir gençti. Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü öğrencisiydi. Başarılı bir öğrenci olarak okulunu birincilikle bitirmiş, formasyon dersleri alıyordu. Akademisyen olup genç nesiller yetiştirmek istiyordu. Ancak PKK'luların işgalindeki okulunda derslere girmesi engellendi. Bu hain işgalin kaldırılması için arkadaşlarıyla birlikte hukuki yollara başvurdu, basın açıklamaları ve yürüyüşler yaptı, sosyal medyada sayfalar oluşturup kamuoyunu bilinçlendirmek için çırpındı. Ancak harekete geçmesi gerekenlerin kılı

[13] <https://www.migmedya.com/haber/1561/firat-cakiroglunun-cinayet-davasi-basliyor.html>.

kıpırdamadı. Okul yönetimi önlem almadı, savcılar suç duyurularını görmezden geldi, emniyet harekete geçmedi. Öğrencilerin can emniyetini sağlaması ve eğitim haklarını koruması gereken yetkililer, bu hakların gaspına seyirci kaldı. Fırat, kutsal eğitim hakkını kullanmak isterken, terörün ve teröristlerin insafına bırakılan Ülkenin en büyük üniversitelerinin biri olan okulunda saldırıya uğradı, katil güruhu tarafından katledildi...

Ciğerparesi Fırat'ını kaybetmiş yüreği yanan anne Özlem:

- (Fırat'ın arkadaşlarına hitaben) ***“Sağduyu çağrısında bulunuyorum. Fırat'ın bu ölümünün güzel bir şekilde anılmasını istiyorum. İntikamı taşla sopayla bir yerleri yıkmayla alınmaz. Kendinizi bilgiyle donatacaksınız. Bunu elde edemezsiniz, tam tersine Fırat'ıma zarar verirsiniz. Çünkü Fırat mertti, yiğitti, vatanını, milletini seven delikanlıydı, benim gibi. Kendisini o şekilde yetiştirdim. Sizler de Fırat gibi bilgi sahibi olun, kalemlerinize bir şeyler yapmaya çalışın.***
- (Fırat'a hitaben) ***Eline kınalar yakarak vatan borcuna gönderemedim... Damat da olamayacaksın hiç... Sana 'Baba' diye seslenen bir çift minik göze sevgi ile bakışını da göremeyeceğim... Seninle yaşlanamayacağım artık... Ama onurlu, gururlu, dimdik bir gencin, hep 24 yaşında olacak bir insanın, bir şehidin annesi olarak dimdik duracağım...***
- (Kamuoyuna hitaben) ***Bu olaydan sonra sağlığım el verdiği sürece kesinlikle öğretmenliğe devam edeceğim, Fırat gibi daha birçok gencin yetişmesi için elimden ne gelirse ya-***

pacağım. Vatan sevgisi, bayrak sevgisi, Atatürk sevgisi olan, Cumhuriyet'ine sahip çıkan gençler yetiştirmek istiyorum. Ancak bu şekilde düze çıkacağımızı düşünüyorum.”^[14]

Yukarıdaki ifadeler, ancak **vatan ve millet sevgisiyle dolu bir Şehit annesinin** ağzından çıkabilirdi. Şehidimizin Babası Mahir bey:

- ***“Çözüm süreci esnasında Ege Üniversitesi, PKK yuvası haline geldi. Oğlum Türk olduğu için saldırıya uğradı. Oğlumun üç ayı vardı mezun olmasına. Ona izin vermediler. Hep başarılı öğrencileri seçiyorlar. Bu organize bir hareket. Bu olaylar bitecek mi? Önlem alınsın. Benim başıma geldi. Ben acıyı yaşadım başkaları yaşamasin.***”^[15]

Şahadetinden Sonra Tezini Arkadaşı Tamamladı [16]

Tarih bölümü birincisi olan Çakıroğlu, bitirme tezi olarak *“Türkiye’de yenileşme hareketinin öncüleri”* konusunu çalışıyor ve akademisyenliğe hazırlanıyordu.

Çakıroğlu’nun şehit edilmesinden sonra Ege Üniversitesi sorumluluğuna getirilen Seçkin Alemdar, aynı tez konusu üzerin-

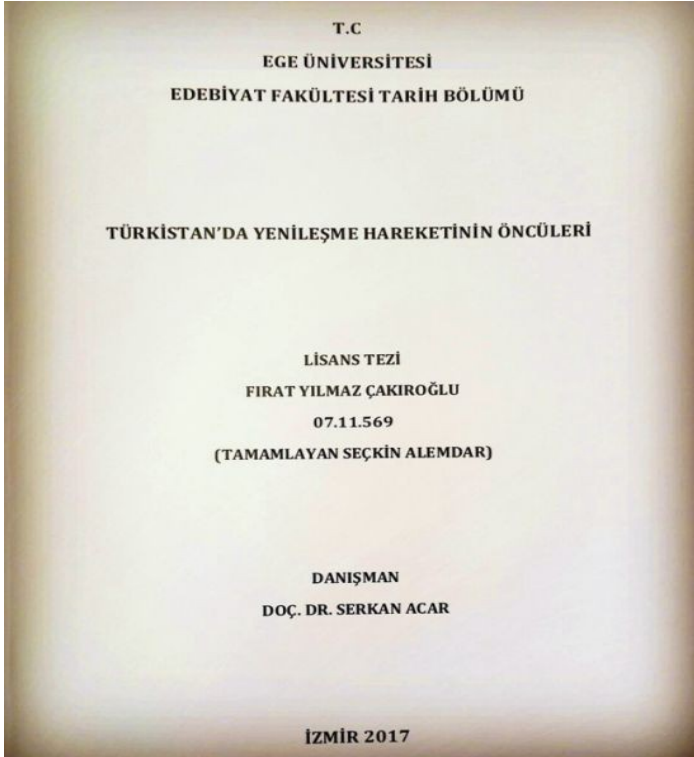
^[14] <http://www.ihf.com.tr/haber-firat-cakiroglunun-annesi-konustu-442038/>

^[15] <http://www.sozcu.com.tr/2016/gundem/firat-cakiroglu-acilim-kurbani-1048076/>

^[16] <http://www.yenicaggazetesi.com.tr/firat-cakiroglunun-yarim-kalan-tezi-tamamlandi-166375h.htm>

de çalışmak ve Çakıroğlu'nun yarım kalan çalışmasını tamamlamak istediğini okul yönetimine bildirdi.

Tarih bölümü öğretim üyelerinin de Alemdar'ın teklifine onay vermeleri sonrasında tez çalışması kaldığı yerden devam etti. Alemdar, geçtiğimiz hafta çalışmayı tamamladı. Bölümün öğretim üyelerinden tam not alan tez başarılı bulundu.

Konuyla ilgili sosyal medyadan bir açıklama yayınlayan öğretim üyeleri, ***“Merhum Firat Çakıroğlu iyi bir akademisyen olabilirdi. Gerçekten bu potansiyeli sahipti. Lakin PKK’lı teröristler***

tarafından katledildi. Şehid olunca, tabiatıyla bir kısmını yazdığı tezi de yarım kalmıştı. Nöbeti merhumdan devralan değerli öğrencimiz Seçkin Alemdar şehidimizin hatırasına sahip çıkarak Fırat'ın tez konusunu istedi. Biz de talebini memnuniyetle karşıladık. Bugün o tez tamamlandı. Şehidimizin ruhu şad olsun. Kapak resmini gördüğünüz özel nüshalar Fırat Yılmaz Çakıroğlu'nun annesine ve babasına teslim edilmek üzere hazırlandı. Mekanı cennet olsun"

Çakıroğlu'nun tamamlanan tezinin, mezuniyet diplomasıyla birlikte anne ve babasının verilmesi kararlaştırıldı.

Mahkeme Kararını Verdi

Fırat'ın annesi ve babası, İzmir 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde 19 Temmuz 2017 günü yapılan karar duruşmasına katıldılar. Evladının fotoğrafının yer aldığı kolyeyi boynunda taşıyan anne Özlem hanım söz alarak, sanığın cezalandırılmasının acılarını bir nebze hafifleteceğini belirtti. "*Benim oğlumun mücadelesi kendinden sonrakiler içindi*" dedi.

Duruşma sonunda sanık Nurullah Semo'ya **terör örgütü üyeliği suçundan 15 yıl, kasten adam öldürme suçundan** ağırlaştırılmış müebbet cezaları verildi. Kararın bu şekilde verilmesi sonrası gözyaşlarını tutamayan anne Özlem, "***İki seneden beri sabırla, sükutla bekliyoruz. Türkiye Cumhuriyeti'nin adaletine kesinlikle güvenimiz sonsuzdu. Nitekim bunun gerçek olduğunu bugün gördük. Oğlum geri gelmeyecek bunu biliyoruz, ama en azından huzur içinde yatacak. 'Düzeni değiştireceğim' demişti ya bana bunu şahadetiyle şimdi gerçekten de-***

ğıştirdiğine inanıyorum. Bize destek veren vatandaşlarımıza, ülküdaşlarımıza, avukatlarımıza çok teşekkür ederim. Canı gönülden bizim için ellerinden gelen her şeyi yaptılar ki bu sonuca vardık...

Bize destek veren herkese çok teşekkür ediyorum, gençlerimize teşekkür ederim. O Nurullah S. adlı kişinin bakabildiysem gözlerine, bu sonucu beklediğim ve inandığım için bakabildim..." diye konuştu.

Baba Fuat Mahir ise şunları söyledi: **"Bu davayı içtenlikle takip eden Türkiye ve dünyadaki bütün insanlara minnettarız. Hepsinden Allah razı olsun, hiçbir zaman Fırat'ı bırakmadılar..."**

Türk milleti hiçbir zaman bölünmeyecek, bölemeyecekler. Fırat artık rahat yatacak. Askerimiz polisimiz inşallah hep beraber bunların üstesinden geleceğiz. Fırat'ın ölümünde kimin parmağı varsa, kimin eli varsa hiçbirine ben hakkımı helal etmiyorum. Onlar kendilerini zaten bilirler..."

Ailelere ve okul yönetimlerine de mesaj veren baba Çakroğlu, **"Tekrar Fıratlar öldürülmesin, Fıratlar üniversiteler gibi teslim ettiğimiz yerlerde korunmasız bırakılmasın. Aileler de çocuklarına sahip çıksınlar. Hatta üniversite yöneticileri okula kayıt yapılan çocukların nereden geldiğini bir araştır-sın. Adam PKK'nın uşağı, geliyor okula kayıt yapıyor ve sadece burada terörizm yapıyor. Fırat'ı hiçbir zaman unutmaya-cağız. Sadece biz değil torunlarımızın torunlarına kadar Fırat yeni bir çağ açtı. Ben buna inanıyorum"** ifadelerini kullandı.

Yavuz KOCA'nın "Fırat Artık Kan Akar Ülküm Ne Yana Bakar" Şiiri

(Ateş düştüğü yeri yaktı. Ve Fırat'ın şehâdetinin üzerinden yıl geçti. Birbirimizi yenmenin mücadelesinin zevkini unuttuğumuz an Fırat'ların ruhu şad olacaktır. Rahmet dualarımla...)

Fırat artık kan akar Dicle ne yana bakar,
Fırat gibi kaç yiğit uçunca canlar yakar,
Çakır gözler kapandı artık semaya bakar,
Var olan vicdanlarda derin yaralar açar,
Fırat artık kan akar yiğit ne yana bakar...

Ne kahpe pusuların vurgunuyla uyandık,
Ne sinsi ihanetin gölgesine sığındık,
Öz yurdunda gariplik Türkün kaderi oldu,
Kim bilir bu vatanda belki vadesi doldu,
Fırat artık kan akar bayrak ne yana bakar...

Gayrisi yok bilesin içten çürüyor çınar ,
Gör artık ne olursun işleri dirhem dinar,
Onu doğuran ana ne de mübarek ana,
Sözlerinde asalet Türk milletinden yana,
Fırat artık kan akar ülküm ne yana bakar...

Fırat gibi bir yiğit göçtü de bak ne oldu,
Kaç yiğidin şavkında yeşeren güller soldu,
Bu kaçınıcı hazandır analar ağlar oldu,
Yedirdiniz çakala boyun eğmeyen kurdu,
Fırat artık kan akar İzmir ne yana bakar...

Çakıroğlu Fırat'ın ruhu bizleri gözler,
Oyunda oynaştaysan havada kalır sözler,
Kolun yok kanadın yok havalansan ne olur,
Yandaşın yok dalın yok daldalansan ne olur,
Fırat artık kan akar ülkem ne yana bakar,
Fırat artık kan akar ülküm ne yana bakar...

GEÇMİŞTEN DERS ALMALIYDIK

Geçmişten ders alınsa Hükümetler ve yetkililer görevlerini yapsalardı,

- üniversitelerde ve de Ülke sınırları içinde devlet olmanın gereği yerine getirilse, vatandaşın can emniyeti sağlanırdı;
- eğitim kurumları, kalem tutan eller ve masum vatandaşlar terörün insafına bırakılmasaydı...
 - ✓ Özmenler, Fıratlar katledilmeyecek;
 - ✓ Güneydoğu'da vatandaşlar Devletin sağladığı güven ortamında huzurlu bir hayat yaşayacak;
 - ✓ Mehmetçiklerimiz ve emniyet güçlerimiz şehit veremeyecekti.

Ülkemizi yöneten yetkililer, yaşanmışlardan yeterince ders almadı ve gerekli tedbirleri zamanında uygulamadı. Bunların faturasını ne yazık ki; evlatlarımız, masum kardeşlerimiz, Mehmetçiğimiz, polisimiz, Köy Korucumuz ve kamu görevlimiz; Milletimiz ödedi, ödemekte...

BUKALEMUNLAR ile KULLANICILARINI TANIMAK GEREKİR

Ülkemizi bölüp parçalamak isteyenlerin kiralık kalemşorları, hedeflerine ulaşmak için bukalemun misali kılıktan kılığa girdiler, girmekteler.

- 12 Eylül öncesinde Marksist ideolojiye sırtlarını yaslayarak "halklara özgürlüğü" savundular.
- Günümüzde;
 - ✓ bazen "Osmanlıcı" geçinip, işlerine geldiği gibi yorumladıkları "Osmanlı'nın millet sistemi"ni örnek göstererek Türkiye için "çok hukuklu devlet" yönetimini tavsiye etmekteler (**Osmanlı'da Millet Sistemi**).
 - ✓ Bazen de "çağdaş demokrat" kisvesine bürünüp, Türkiye'nin "mozaik" olduğunu, bu nedenle çağdaş ilkelere göre, üniter devlet yapısının "çok ortaklı devlet" sistemine dönüştürülmesini savunmaktalar (**Türkiye Mozaik mi?**).

Bu bukalemun kılıklı istismarcılar konjonktüre göre farklı kılıklara bürünseler de bunların amaçları hep aynıdır: Ülkenin bölünüp parçalanması için ortam hazırlamak... Bu amaçlarına ulaşmak için de;

- millî meselelere hassas ve üniter devlet yanlısı idareci, kurum ve kuruluşları, en başta da Ülkücüleri hep hedeflerine koydular. Bunları yıpratıp etkisiz hale getirmek için "aldatıkları" yetkilileri, kandırdıkları çevreleri ve amaçları örtüşen Türklük düşmanlarını kullanmak dâhil her fırsatı değerlendirdiler.

- AB istekleri olarak dayatılan,
 - ✓ Ülkemizi namuslu vatandaşlarımız için cehenneme çeviren, suçlular için cennet yapan mevzuatın çıkarılması;
 - ✓ teröre ve teröriste meydanı bırakan, emniyet güçlerimizin elini kolunu bağlayan uygulamalar için ortam hazırladılar.
- Başta Anayasamızın dört maddesi olmak üzere üniter devlet yapısının garantisi olan kanunların değiştirilmesi için yırtıldılar.

Hangi kılıkta olurlarsa olsunlar bunları ve arka plandaki kullanıcılarını tanıyacak, kurulan tuzakları fark edecek ve zararlı propagandalardan kamuoyunu koruyacak; vatansever, idealist, liyakatli, öngörülü yöneticilere acilen ihtiyaç duyulmaktadır. Bu tip yöneticiler, kimsenin kendilerini “aldatıp”, kandırıp kullanmasına izin vermeyecekler. Ülkemizde huzurlu bir ortamın sağlanması için doğru adımlar atılmaya başlanacak. Bu sayede gelecekte;

- Özmenler, Fıratlar katledilmeyecek;
- Ülkemizin her noktasında vatandaşlarımız huzurlu bir hayat yaşayacak;
- Mehmetçiklerimiz ve emniyet güçlerimiz daha fazla şehit vermeyecekler.

Bu öngörülerimizin gerçekleşmesi dileğiyle...

Osmanlı'da Millet Sistemi

Millet Sistemi, Osmanlı Devleti'nde yaşayan gayrimüslim dini toplulukların yönetim şekli olup, kaynağını Türk-İslâm geleneği ve İslâm'da zimmî hukuktan almıştır. Osmanlı idari yapısında asıl unsur olan Müslüman milleti (Millet-i Hâkime) yanında Rum milleti, Ermeni milleti ve Yahudi milleti de vardı. Ortodoks dinine mensup olanlar Rum, Museviler Yahudi, Gregoryanlar ise Ermeni milleti (Millet-i Sadıka)'nden sayılırlardı. Bu gayrimüslim üç milletin başında doğrudan Osmanlı padişahına bağlı din adamları bulunmaktaydı.

Kamu düzenini ilgilendiren konularda tüm vatandaşlara İslâm hukuku kuralları uygulanmış; aile, miras ve bir kısım ticaret hukuku konularında ise gayrimüslimlere kendi inançlarından kaynaklanan kuralları uygulamalarına onay verilmiştir. Bu durum, insan haklarına, inanç ve vicdan hürriyetine saygılı olma açısından o devirler için oldukça ileri bir uygulamadır.

Devlet, gayrimüslimler üzerindeki yetkilerini genel yönetim, güvenlik, maliye ve askerlik gibi konularla sınırlandırmış; bunların dışında kalan eğitim, haberleşme, sosyal güvenlik, adalet, nüfuz, dinî işler ve vakıf hizmetleri gibi dinî ya da mezhep esasına dayalı işleri ilgili millet teşkilâtlarına bırakmıştı. Bunların kendi alanlarındaki nikâh akdi, çeyiz, nafaka, veraset, vasiyet vb. ile ilgili işleri kendi mahkemeleri tarafından görülmekte idi. Osmanlı Devleti'nde gayrimüslim bir kişi idarî-malî vs. gibi konularda kendi millet yönetimine ve Devlete karşı sorumlu olmuştur.

“Millet Sistemi” Osmanlının güçlü olduğu devirlerde başarıyla

uygulanmış, zayıfladığı dönemde ise devletimizin emperyalistler tarafından parçalanıp yok edilmesinin ortamını hazırlamıştır. Emperyalistler, dindaşları hıristiyan tebaanın hak ve hukukunu koruma bahanesiyle, Osmanlı Devleti'nin iç işlerine müdahale etmişler. İlk etapta güdümlerine aldıkları Rum ve Ermeni milletlerinin işbirliği ile Osmanlının parçalanma sürecini hızlandırmışlar, daha sonra da Müslüman millet içinde saydığımız Arapları da isyana hazırlayıp kullanarak, yıkılışı gerçekleştirmişlerdir.

Osmanlının "Millet Sistemi" ile gösterdiği kadirşinaslığın karşılığı, ihanet ve düşmanla işbirliği olmuştur. "*Türk'ün Türk'ten başka dostunun olmadığı*" ancak yaşanan acı tecrübelerle anlaşılmıştır.

Türkiye Mozaik mi? [¹⁷]

Günümüzde batılı emperyalistlerin üst kuruluşu haline gelen çokuluslu sermaye;

- millî devletleri etniklik temelinde küçük eyaletlere böle-
rek,
- ulusal direnci zayıflatıp ülke sınırlarını göstermelik hale ge-
tirerek,

ölkeleri yeniden yapılandırma ve kendisi için açık bir pazar ha-
line getirme strateji ve planlarını uygulamaya koymuştur.

Bu küresel gücün öncelikli hedeflerinden birisi de, bilimsel, teknolojik ve ekonomik olarak büyüme ve mazlum Türk-İslam ölkelerine önder olma potansiyeline, zengin kaynaklara ve su havzalarına sahip olan Türkiye'dir. Çokuluslu sermaye yaratmaya çalıştığı suni etnik gruplar temelinde ölkemizi bölmek için etkilediği ve/veya satın aldığı çevreler vasıtasıyla Türkiye'yi "etnik bir mozaik" olarak empoze etmekte, Ölkemizin bölünmesine mesnet olacağına inandıkları bu çirkin yalanı, insanımıza "bir zenginlik" olarak göstermekte bunda da etkili olmaktadır.

Ölkemiz gerçekte bir mozaik mi? Bu soruya bilimin vereceği cevap ne?

Bilimsel ölçüler ve uluslararası kabullere göre etnik grupların belirlenmesinde iki farklı yöntem vardır:

[¹⁷] *Kaynak: Ali Tayyar ÖNDER. 2012. Türkiye'nin Etnik Yapısı*

1. **Emik Bakış:** Kişilerin özgür iradelerine dayalı kimlik tanımıdır. Kültürel etmeni baz alan bu bakışa göre kendinin Türk olduğunu söyleyen herkes Türk'tür. Bu bilimsel ölçü Gazi Mustafa Kemal Atatürk tarafından "Ne mutlu Türk'üm diyene" veciz ifadesinde yerini bulmuştur.
2. **Etik Bakış:** Dışarıdaki bir grubun, başka bir grubu tanımlamasıdır. Bu bakış bilimsel temele dayanmayan kaba bir görüştür. Ülkemizde insanımızın büyük çoğunluğu yanlış olarak Karadenizlileri Laz, Doğuluların büyük bölümünü Kürt ve Nusayrileri Arap olarak tanımlar.

Bilimsel çevreler bir ülkenin etnik yönden mozaik olup olmadığının değerlendirilmesinde iki kriteri ölçü olarak alırlar:

1. **Etnik çeşitlilik** (etnik grup sayısı) **fazlalığı:** Ülkede etnik yapıyı etkileyecek büyüklükte "anamlı" nüfusa sahip çok sayıda "asli" grubun var olmasıdır. Etnik yapıyı tespitte nüfus olarak belirleyici bir etkisi olamayanlar "diğerleri" olarak değerlendirilir. Bunlar etnik nüfusa dahil edilmekle birlikte, etnik grup sayısının belirlenmesinde yalnız "asli" grup sayısı baz alınır. Ülkemizden bir örnek vermek gerekirse 200-400 kişi arasındaki Polonezler etnik grup farz edilmelerine ve etnik nüfusa dâhil edilmelerine rağmen, bilimsel ölçülerde yeterli sayıda nüfusa sahip olmadıklarından etnik grup sayısına ilave edilmemekteler.
2. **Etnik grupların toplam nüfusunun** ülke nüfusunun %35'i veya daha fazlasını oluşturmasıdır.

Bu bilimsel ölçü ve yöntemleri hiç gale almadan belli çevreler-

den aldığı talimata mesnet hazırlamak için Peter Alfrod Andrews, 1992 yılında yayınladığı kitabında Türkiye'yi 47 etnik gruptan oluşan bir mozaik olarak göstermiş ve bu çerçevede soyları, dilleri, dinleri bir; hepsi özbeöz Türk olan unsurları 15 farklı etnik grup olarak değerlendirmiştir. Aynı kişi bugün Türkiye'den ayrılmış 21 kişilik Alman, 40 kişilik Eston gibi tali grupları 20 asli grup olarak almış, ayrıca aynı soydan gelen insanları mezhep temelinde bölerek 6 ilave etnik grup empoze etmeye çalışmıştır.

Ancak, bilimsel çevrelerce foyası meydana çıkarılan Andrews, 2001 yılında yayınladığı raporunda kendi kendini tekzip etmek zorunda kalmış, Türkiye'deki asli etnik grup sayısını 3 ve toplam nüfus içindeki paylarını da %13.79 olarak deklere etmek zorunda kalmıştır. Buna rağmen, ne yazık ki Ülkemizin en üst düzey yetkilileri dâhil pek çok çevreler Türkiye'de 27, 36, 46 ve 54'e varan etnik gruptan söz etmeye devam etmişlerdir.

Son yıllarda yapılan araştırmalara göre Ülke nüfusunun %87,50'si Türkler, %10'u Kürtler, %1'i Araplar, %0,5'i Zazalar, %0.27'si Çerkezler, %0,27'si Lazlar, % 0,46'sı diğerlerinden oluşmaktadır. Bu oranlara göre, -bilimsel ölçüler esas alındığında- "asli" etnik grup sayısı ikidir (Kürtler ve Araplar). Diğerlerinin oranları "anlamalı olmayıp" binde ile ifade edilecek kadar küçüktür. Tüm etnik grupların nüfus toplamlarının oranı %12,5'dir. Mozaik sayılmayan Fransa'da bu oran %19,2 ve etnik grup sayısı 17'dir. Gerek "etnik çeşitlilik" gerekse "etnik grupların toplam nüfusları oranı" ilmî metotlara göre değerlendirildiğinde ve Fransa gibi ülkelerle karşılaştırıldığında **Türkiye'nin bir mozaik olmadığı** açık ve seçik olarak görülür.

Bu bilimsel gerçeklere rağmen bazı aydınlarımız ve en st düzey yetkililerimiz dâhil geniş bir kesim maalesef **“Türkiye’nin bir mozaik ve bunun bir zenginlik olduğu”** söylemine devam etmekte. Umarım, bu kesim lkemizin bölünmesine mesnet olabilecek kadar çirkin olan bu kandırmaçanın farkına varır ve hatadan döner. Hatadan dönmek bir fazilettir. Hele ki bu hata **“lkemizin bölünmesine vesile olacak kadar fahiş ise...”**

KAYNAKLAR

ERDEM, Galip. Bir Bozkurt'un Göçüşü

GÜVEN, Prof. Dr. Turan. "Süleyman'ın Şehit Olduğu An" adlı makale İlahiyat Fakültesi **Ülkücüleri Bildirisi**, Mart 1970

MIZRAK, Gürbüz. Şehit Süleyman Özmen'in Arkadaşları ile görüşmeler.

MIZRAK, Gürbüz. 2016. ALDATILAN KİMLİK İSYANCI ERMENİLER. Başak Matbaa, Gimat/Yenimahalle/Ankara.

ÖNDER, Ali Tayyar. 2012. TÜRKİYE'NİN ETNİK YAPISI/Halkımızın Kökenleri ve Gerçekler. Kripto Yayınevi.

ŞAHİN, İhsan. O Şehidin Ardından.

TOSUN, Kadir. 2011. Milliyetçi Ülkücü Hareket.

TURHAN, Metin. Ülkü Ocakları 1968-1980, , Sf 40.

<http://www.iha.com.tr/haber-firat-cakiroglunun-annesi-konustu-442038/>

<http://www.sozcu.com.tr/2016/gundem/firat-cakiroglu-acilim-kurbani-1048076/>

<https://www.migmedya.com/haber/1561/firat-cakiroglunun-cinayet-davasi-basliyor.html>.

<http://www.yenicaggazetesi.com.tr/firat-cakiroglunun-yarim-kalan-tezi-tamamlandi-166375h.htm>

<http://www.milliyet.com.tr/firat-cakiroglu-davasinda-karar-gundem-2486976/>

<http://www.cnnturk.com/son-dakika-firat-cakiroglu-davasinda-karar-cikti>

<http://t24.com.tr/haber/firat-cakiroglu-davasinda-karar-cikti,415059>

Ülkücü Şehitler Anıtı, Kızılcahamam/ANKARA